

Revista copiilor care Îl iubesc pe Domnul Isus

SAMI

An IV, Nr. 10-11 (45-46),
Octombrie - Noiembrie 2000

“Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă.” 1 Samuel 3:10

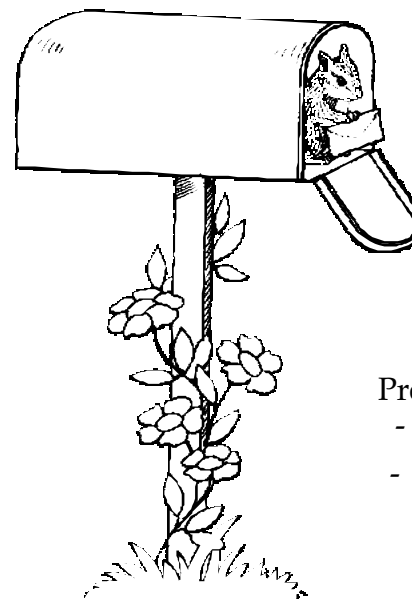
CUPRINS:

Poezie.	3-4
Să studiem Biblia.	5
Din tainele naturii.	6
Știați că?	7
Recunoaște personajul.	8
Povestiri.	9-13
Jocuri.	14-20
Surpriza revistei.	21

ACEASTĂ REVISTĂ ESTE O PUBLICAȚIE INTERNĂ
NON-PROFIT A COPIILOR CREȘTINI A.Z.Ș.

Așteptăm scrisorile și abonamentele voastre pe adresa:

✉ *Lucian Mihăilescu*
C.P.27, O.P.3
Plobozia, jud. Ialomița
cod 8400

.....

Prețurile abonamentelor pe 2000 sunt:

- 3 luni = 18000 - 6 luni = 36000
- 9 luni = 54000 - 12 luni = 72000

*Achitarea abonamentelor
se face prin mandat poștal.*

Tel. 043/230830 Alina Mihăilescu

E-mail: alina@intercer.ro

WEB: <http://www.intercer.ro>

Ca Debora

**Ca o mamă
A fost Debora în Israel;
Și mi se pare minunat
Și tare aș vrea să fiu la fel.
S-aștept să cresc?...
O nu, ... nici vorbă,
De-acuma pot să fiu ca ea,
Căci dacă stau și socotesc,
În curăție și purtare,
Debora chiar când a fost mică
N-a fost cumva la fel de mare?**

**de Benone Burtescu,
din cartea sa "Poezii pentru copii"**

Planul eternității

de Cercelaru Anaruța,
Negoiești, Prahova(14 ani)

Iată, munții a creat,
Cerul frumos colorat,
Marea atotcuprinzătoare,
Tot parfumul dintr-o floare.

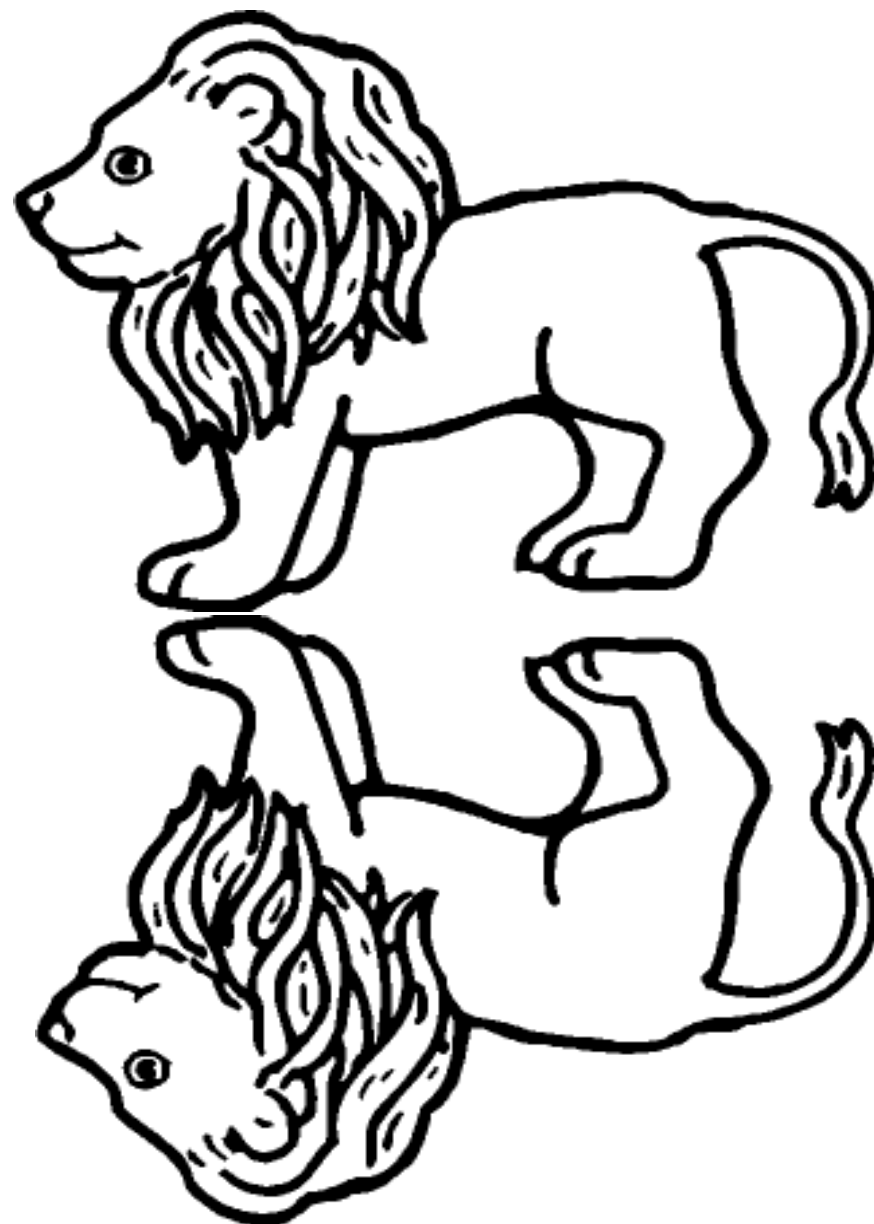
Le-a făcut chiar Dumnezeu,
Iară la Cuvântul Său,
Totul s-a făcut așa
Cum nu-mi pot imagina !

După chipu-Ș minunat,
El pe noi toți ne-a creat,
Dar dacă n-am ascultat,
El grădina a curățat,
De oameni și de păcat.

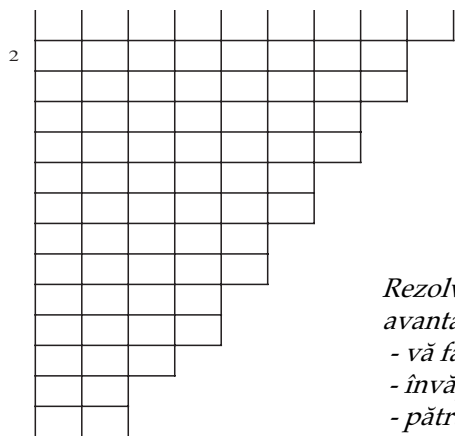
Acum, când Ș-a umilit,
Și pe pământ a venit,
La Golgota Ș-a jertfit.
Eu răspund cu bucurie :
A murit Isus Hristos
Pentru tine, pentru mine,
Căci din păcat ne-a salvat
În veci fie lăudat !

Dar la cer când a plecat,
Făgăduința-a lăsat,
Că va pregăti un loc,
Acolo unde râul vieții trece.
Și dacă-L vom asculta,
În acel loc ne va lua,
Și pe veci cu El vom sta.

Surpriza nr.2

REBUSREBUS***

Triunghi litera "O"

Rezolvând triunghiul aveți un triplu avantaj:

- vă familiarizați cu Biblia;
- învățați expresii biblice;
- pătrundeți în tainele dicționarului biblic.

ORIZONTAL:

1. Una din cele trei soții ale lui Esau. Numele ei însemnând: "Dealul familiei" (Gen.36:2)
2. Cel care a păstrat CHIVOTUL lui Dumnezeu, trei luni, în casa sa. Numele său înseamnă: "Sluga celui Roșu" (două cuvinte) (2 Sam.6:10)
3. Creștin din Efes, lăudat de Apostol Pavel. Semnificația numelui: "Aducător de ajutor" (2 Tim.1:16)
4. Împărat asirian amintit în Ezra 4:10. Numele lui înseamnă: "Tufă de spin"
5. Meșter care a lucrat la Cortul Sfânt. Numele lui este amintit în Exod 31:6 și are semnificația: "Cortul tatălui".
6. Slavul convertit de Apostolul Pavel la creștinism. (Filim.10) Semnificația numelui: "Folositor, Avantajos".
7. Creștină din Roma. Numele are semnificația: "Cea de pe muntele Olimp" (Romani 16:15)
8. Nume simbolic al poporului Israel (Ezech.23:4)
9. Unul din multele nume ale Domnului Isus, arătând că El este SFÂRȘITUL a toate lucrurile, după cum este și ÎNCEPUTUL lor. (Apoc.1:8-11)
10. Un împărat peste cele 10 seminții ale lui Israel (1 Regi 16:16). Numele lui înseamnă: "Dominatorul".
11. Un israelit care s-a făcut vinovat de un mare păcat. Numele lui are mai multe semnificații: "Trist, răutăcios, păcătos, păcat mare (crimă)". (Gen.38:4-10; 46:12; Num.26:19)
12. Localitate din țara lui Israel. Numele ei însemnând: "Tare, Puternic". (1 Cr.8:12; Neem.6:2)
13. Nepotul lui Ruben sau Capitala științei la egipteni. (Num.16:1; Gen.41:45.50; 46:20; Ezec.30:17) Acest nume înseamnă: "Cetatea soarelui".
14. Un împărat al Basanului amintit în Numeri 21:33. Numele lui înseamnă: "Lunganul, Cel cu gâtul lung".

de Jercan D. Alexandru, pastor, Fetești

Preoții leviți

TEST - GRILĂ NR.20

1. Cine erau leviții?
 - a) o seminție din poporul Israel;
 - b) urmașii întâiului fiu născut al lui Iosif;
 - c) urmașii lui Levi, fiul lui Israel.
2. Care sunt fiii lui Levi?
 - a) Gherșom, Hebron și Merari;
 - b) Chehat, Amram, Merari, Libni;
 - c) Gherșom, Mahli, Merari, Hebron.
3. Cine a ales seminția leviților pentru o slujire aparte?
 - a) Dumnezeu;
 - b) Moise;
 - c) Levi.
4. Leviților li s-a dat să îndeplinească:
 - a) slujba de mijlocire a păcatelor;
 - b) slujba cortului întâlnirii;
 - c) să aibă grijă de toate uneltele cortului.
5. Cine era conducătorul leviților:
 - a) Moise;
 - b) Aaron;
 - c) Levi.
6. La ce vârstă începeau preoții leviți slujba?
 - a) 20 de ani;
 - b) 25 de ani;
 - c) 35 de ani.
7. Până la ce vârstă aveau voie să rămână în slujbă?
 - a) până la 30 de ani;
 - b) până la 40 de ani;
 - c) până la 50 de ani.
8. Care leviți aveau în slujbă uneltele sfinte de la Cortul Întâlnirii?
 - a) Gherșomiții;
 - b) Libniții;
 - c) Chehatiții.
9. Care leviți aveau în îngrijire Cortul și toate învelitorile lui?
 - a) Merariții; b) Gherșoniții;
 - c) Hebronii.
10. Care leviți aveau în îngrijire partea solidă (stâlpi, drugi, scânduri)?
 - a) Merariții;
 - b) Gherșomiții;
 - c) Libniții.

Indicații:

Rezolvați testul de mai sus, bifând răspunsul sau răspunsurile corecte. Atenție! Pot exista și întrebări capcană. Studiați cu atenție capitolele 1-8 din Numeri, înainte de a trece la rezolvarea grilei. (Răspunsurile corecte le puteți afla în numărul următor al revistei).

Răspunsurile corecte la testul nr. XIX din Septembrie :

Leviticul 23

1) B	6) A
2) A	7) A
3) B, C	8) B
4) A, C	9) C
5) C	10) B

De la servicii la gunoi

Un cuvânt din partea Creatorului: "Du-te la furnică, leneșule; uită-te cu băgare de seamă la căile ei și înțelepțește-te! Ea n-are nici căpetenie, nici privilegii, nici stăpân; totuși își pregătește hrana vara, și strânge de-ale mâncării în timpul secerișului."

Proverbe 6,6-8

În coloniile de furnici, lucrătoarele harnice îndepărtează gunoiul, ducând resturile vegetale descompuse și coaja semințelor afară, la suprafață. Serviciul de salubritate include și datoria de a evacua furnicile moarte. Furnicile nu sunt nemuritoare și dacă nu ar fi scoase afară, ar începe să se adune în sălile și diferitele camere ale coloniei. Dar furnicile au găsit rezolvarea acestei probleme.

Furnicile comunică aproape exclusiv prin miros și folosesc un limbaj codificat de semnale olfactive. Toate activitățile dintr-o colonie de furnici, inclusiv cele de evacuare a cojilor pe care furnicile le scot cu atâta credincoșie, își au originea în anumite mesaje olfactive, purtate de niște substanțe chimice speciale numite feromoni. Furnicile transferă feromoni de la una la alta. De exemplu, matca, regina furnicilor, dă un feromon de identificare fiecărei furnici care face parte din colonia respectivă, așa încât ele pot recunoaște pe ceilalți membri ai coloniei. Dacă ai fi o furnică și n-ai avea mirosul corespunzător, colonia te-ar alunga.

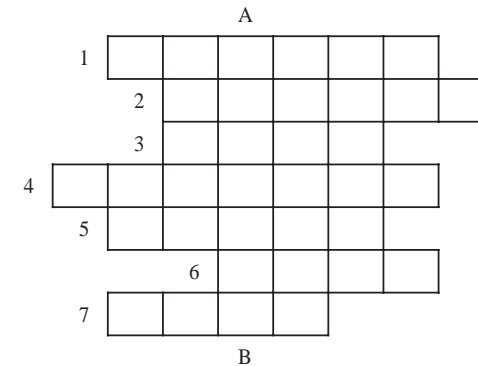
Unul din cele mai interesante mesaje olfactive este feromonul special pe care furnica îl eliberează când moare. Acest mesaj spune celorlalte furnici ca să îndepărteze corpul. Oamenii de știință au descoperit nu demult acest feromon și ca să dovedească rolul lui, au făcut un experiment. Mai întâi ei au izolat feromonul furnică-moartă și au uns cu el o furnică vie. Apoi, au urmărit cum lucrătoarele însărcinate cu salubritatea au ridicat cu promptitudine furnica și au dus-o afară la lada de gunoi. Din punctul lor de vedere, furnica era moartă pentru că mirosea ca o furnică moartă. Bineînțeles, furnica era vie și s-a întors degrabă la lucru, dar echipa de salubritate a înhățat-o din nou și a dus-o la "cimitirul" Orașului Furnicilor Firește, furnica s-a întors din nou înapoi. Acest lucru s-a repetat din nou și din nou, până în momentul în care feromonul furnică-moartă s-a evaporat de tot de pe furnica vie.

Furnicile ne dau un exemplu viu în ce privește curățenia, cooperarea și devotamentul față de datorie. Casa furnicilor nu are camere dezordonate.

de James & Priscilla Tucker

REBUSREBUS***

Pe verticala A - B veți descoperi un păcat pe care Dumnezeu îl declară a fi idolatrie, căci prin acest mic păcat Satana poate pune stăpânire complet pe om.

- 1) Cel ce a iubit plata fărădelegii (2 Petru 2.15);
- 2) Profetul care a refuzat onorurile deșarte oferite de Belșatar în ultima lui zi de domnie;
- 3) La cucerirea Ierihonului, și-a însușit o parte din aurul și argintul consacrate tezaurului Domnului;
- 4) Împăratul care a primit bogăția din partea Domnului, deși ceruse doar înțelepciune;
- 5) Vrăjitor convertit care ar fi vrut să facă avere dobândind darul punerii mâinilor;
- 6) Ucenicul "cu punga" care a acuzat-o pe Maria de risipă când a uns picioarele Mântuitorului cu mir;
- 7) Fiul care prețuia dreptul de întâi născut doar pentru partea dublă de moștenire ce i-ar fi revenit.

de IRINA TONCU, din cartea sa -"Stă scris", București

REBUSREBUS***

1	6	11	16	21
2	7	12	17	22
3	8	13	18	23
4	9	14	19	24
5	10	15	20	25

Descifrând jocul următor, vei descoperi singura soluție pentru păcatul tău, păcat care condamnă la moarte.

1. Dacă israeliții având peste 20 de ani au fost condamnați la moarte în pustie din cauza necredinței, colorează căsuța 12..
2. Dacă Maria era sora mai mică a lui Moise, colorează căsuța 21.
3. Dacă Maria a murit în pustia Țin, colorează căsuța 15.
4. Dacă Moise a condus poporul în Țara promisă, colorează căsuța 20.
5. Dacă Moise a greșit lovind stânca de două ori, colorează căsuța 14.
6. Dacă regele Edomului a permis poporului să treacă prin țara sa, colorează căsuța 1.
7. Dacă Eleazar a preluat preoția de la tatăl său, care a murit pe muntele Hor, colorează căsuța 11.
8. Dacă în pustie nu fuseseră șerpi veninoși, colorează căsuța 16.
9. Dacă au fost dar, fiind protejați de Dumnezeu, israeliții nu suferiseră din pricina lor, colorează căsuța 7.
10. Dacă șarpele de aramă ridicat pe prăjină este un simbol al jerfei lui Hristos, colorează căsuța 17.
11. Dacă cei mușcați de șerpi mureau chiar dacă priveau la șarpele înălțat de Moise, colorează căsuța 23.
12. Dacă, prin credința în Isus, putem avea viață veșnică, colorează căsuța cu numărul 13.

de IRINA TONCU, din cartea sa - "Stă scris", București

Știați că ?...

- ◆◆◆ Renul suportă temperaturi de minus 60 de grade Celsius?
- ◆◆◆ Nucul, pelinul, pirul produc substanțe care inhibă creșterea și dezvoltarea altor plante?
- ◆◆◆ Există "albine-cuci"? Ele sunt sălbatice și își depun ouăle în cuiburile altor albine.
- ◆◆◆ Pot fi alcătuite ceasuri florale în care orele sunt indicate prin flori care se deschid la o anumită oră?
- ◆◆◆ Păstrăvul înoată contra curentului, putând depăși pragurile de pe cursul apei, prin salturi de circa 1m. înălțime?
- ◆◆◆ Singurul păianjen acvatic este Argyroneta? El locuiește într-un clopot de mătase în care pentru respirație aduce aer la suprafață.

de Ionela Copoiu, 12 ani, Slobozia

??? Recunoaște personajul ???

1. "M-am lepadat de Dumnezeu, cu toate ca L-am iubit."

Cine sunt? _____

2. "M-am purtat urat cu crestinii. S-a produs o schimbare in viata mea, si am devenit si eu crestin."

Cine sunt? _____

3. "Nu am crezut ca Isus e in oras, dar m-am convins."

Cine sunt? _____

4. "Am fost un vames hraparet, dar L-am cunoscut pe Isus si am inteles ca nu e frumos sa iau banii oamenilor".

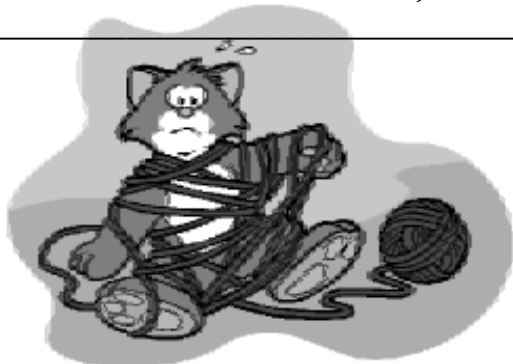
Cine sunt? _____

5. "Am facut o mare greseala si cand mi-am dat seama m-am spanzurat."

Cine sunt? _____

6. "Am vrut sa pregatesc totul cat mai bine pentru Isus, mancarurile cele mai apetisante, fata de masa cea mai frumoasa; dar nu intelegeam de ce nimeni nu venea sa ma ajute."

Cine sunt? _____

de Patricia Pițurlea, 10 ani, Drobeta Tr. Severin

-Nu trebuie să ne temem de valea asta, căci aici nu-i nimic rău, afară doar dacă nu vom căuta noi înșine așa ceva. Este adevărat că Creștinul s-a întâlnit aici cu Apolion, cu care a și trebuit să dea o luptă cumplită, dar încăierarea a fost urmarea alunecărilor Creștinului când cobora dealul: de aceea a și căpătat valea aceasta un nume rău. Această Vale a Umilinței este un loc tot atât de roditor ca oricare altul peste care zboară păsările; și cred chiar că am putea să găsim ceva care să ne lămurească de ce a fost Creștinul așa de greu încolțit în acest loc.

-Atunci Iacov spuse mamei sale: Uite colo un stâlp, parcă e scris ceva pe el; să vedem ce este. S-au dus și au citit: "Alunecările Creștinului înainte de a ajunge aici și luptele pe care a avut să le dea în locul acesta, să servească celor ce vin în urma lui."

-Iată spuse călăuza, v-am spus eu că trebuie să fie ceva care să ne lămurească pricina pentru care Creștinul a fost așa de greu încolțit aici? Întorcându-se apoi către Creștină: Aceasta nu înseamnă o înjosire pentru Creștin ca și pentru mulți alții cărora li s-a întâmplat la fel; căci este mai ușor să sui dealul decât să-l cobori; ceea ce nu se poate spune decât despre puține dealuri; să-l lăsăm în pace deci pe bietul om; se odihnește acum; el a câștigat o frumoasă biruință asupra vrăjmașului său. Să dea Dumnezeu să nu ne meargă mai rău decât lui când ne va veni și nouă rândul să trecem prin încercări grele.

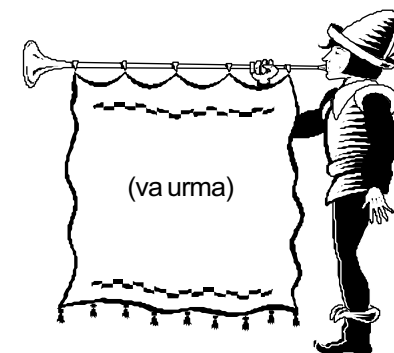
Dar să ne întoarcem la această Vale a Umilinței; ea este cea mai roditoare bucată de pământ din părțile acestea; un pământ roditor, după cum vedeți, în mare parte livezi. Și dacă cineva ar veni aici în timpul verii, ca noi acum, și n-ar fi auzit nimic despre ea, ar vedea aici lucruri cari i-ar face o deosebită plăcere. Priviți cât de verde este valea și cât de frumoasă o fac crinii! (Cântatea Cântărilor 2.1)

Am și cunoscut mulți cari au dobândit moșii în această Vale a Umilinței, căci Dumnezeu se împotrivesc celor mândri, dar dă tot mai mult har celor smeriți. (Iacov 4.6; 1Petru 5.5) Căci, în adevăr, aici este un pământ foarte roditor și aduce roade din belșug. Ba încă unii doreau ca pe aici să treacă drumul cel mai apropiat spre casa Tatălui lor, să nu se mai necăjească pe dealuri și munți, dar drumul trece pe aici, n-ai ce-i face.

Mergând ei înainte vorbind, au zărit un băiat care pășteau oile. Băiatul era îmbrăcat sărăcăcios, dar avea o înfățișare vioaie și plăcută:

-- Ascultați la cântecul lui -- spuse Suflet-Mare. Baiatul cânta:

*Umil fiind nu poți cădea,
Și-în smerenie nu-i mândrie;
O! Domnul, cel mai umilit,
Călăuza mea să fie.
De-ar fi puțin sau de-ar fi mult,
Cu-atât cât am sunt mulțumit;
Cu mântuirea ce mi-ai dat
Nespun mă simt de fericit.
Averea este o povară
Dacă spre cer tu jinduiești.
Acolo doar avem comoară
Nu în averile lumești.*

adaptare după John Bunyan

INTÂMPLĂRILE PELERINULUI ÎN CĂLĂTORIA SA

Prin Valea Umilinței, apoi prin Valea Morții

(Episodul 32)

I-am văzut în visul meu mergând până au ajuns pe culmea dealului. Acolo Evlavie aducându-și aminte strigă: Vai, am uitat ce voiam să dăruiesc Creștinei și însoțitorilor ei: mă întorc să-i aduc, ceea ce și făcu deîndată. Între timp Creștinei i se păru că aude dintr-o pădurice spre dreapta, un sunet melodios și un cântec care glăsuia cam așa:

*Eu bunătaea Ta o simt mereu,
Nestingherit în viață-mi, zi de zi,
Și de pe-acum eu știu că-n casa Ta
Voi locui în veci de veci.*

Ascultând mai atentă, i se păru că aude pe cineva răspunzând:
Dar acum? O! Domnul nostru bun!

*Și Harul Său e nesfârșit;
El va dura din neam în neam,
Căci adevărul Lui e neclintit.*

Creștina întrebă pe Prevedere cine scotea sunetele acelea.

- Sunt păsările câmpiilor noastre. Ele cântă astfel doar primăvara, când se ivesc florile și soarele strălucește cu putere; le poți auzi cât e ziua de lungă; ies de multe ori să le ascult; ținem și acasă unele îmblânzite; sunt o tovărășie plăcută când avem gânduri negre; tot ele cântă în păduri și dumbrăvi. (Cântărea Cântărilor 2.11-12)

Evlavie se întoarce: - la te uită, ți-am adus o listă cu tot ce-ai văzut în casa noastră. Când ai uitat ceva, poți să-ți aduci aminte pentru întărire și mângâiere.

Apoi au început să coboare dealul spre Valea Umilinței. Drumul era lunecos; erau însă cu băgare de seamă, așa că au ajuns cu bine jos. În vale, Evlavie spuse Creștinei:

-Aici s-a întâlnit bărbatul d-tale cu Apolion și au dat lupta aceea cumplită; nu se poate să nu fi auzit de ea. Dar, nu te teme! Atâta vreme cât ai de însoțitor și călăuză pe Suflet-Mare, nădăjduim că vă va merge mai bine. Prevedere și Evlavie lăsară apoi pe drumeți în seama călăuzei care o porni înainte.

Suflet-Mare le dădu curaj;

Te rog, gândește-te la mama

de Arthur Maxwell

În întuneric, la picioarele crucii stătea Maria, mama lui Isus. Ca orice mamă, ea venise lângă Fiul ei când El suferea atât de cumplit. Ea se apropie cât putu mai mult; dar cât de puțin putea face pentru El! Numai să plângă și să se roage!

Tot ce se întâmplase în ultimele câteva ore, o lovise adânc în inimă. Nimeni nu putea să sufere atât de groaznic pentru El, cum suferea ea.

Maria se așteptase la atât de mult din partea Lui, chiar de la început, când îngerul îi apăruse spunând: "Iată... vei naște un Fiu, căruia îi vei pune numele Isus. El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul, Dumnezeu, Îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David" (Luca 1,31-32).

Cât de sus se ridicaseră năzuințele ei la acele cuvinte! Și acum, iată! Crucea aceasta era tronul Său promis?

Ea își reamintea de Betleem și de minunatele lucruri pe care i le spusese păstorii despre îngerii care le apăruseră, înconjurați de lumină și cântând: "Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte", și despre Acela care le-a spus: "Astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul." Ce fior de fericire o străbătuse la auzul acestor cuvinte, în timp ce stătea acolo, în staulul de vite, cu pruncul ei! Și acum, aceasta este îndeplinirea făgăduinței? Cum putea fi El un Mântuitor, aici, răstignit pe cruce, murind ca un criminal?

Își reamintea de ceea ce îi spusese bătrânul Simion, în Templu, când Îl luase pe Isus în brațe: "Iată, copilul acesta este rânduit spre prăbușirea și ridicarea multora din Israel... Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie." Putea fi această cruce, sabia?

Apoi, cu capul plecat, în nenorocirea ei, ea se gândi la acele zile minunate, în vechiul Nazaret. Ce băiat cuminte și ascultător fusese El! Cât îi ajuta în casă! Ce fire blândă! Cât de bune și de iubitoare erau toate gândurile și faptele Sale! Desigur că nu merita această soartă! Nu trebuia să moară astfel!

Ea se gândea la acei ani, când El făcuse atât de mult pentru săraci, bolnavi și nevoiași. Niciodată nu-și permitea un răgaz pentru El însuși. Întotdeauna a sacrificat totul pentru ceilalți. Zi și noapte S-a consumat pentru ei. Și acum, iată ce I-au făcut! Nu era drept!

Sărmanul Isus! Ce trebuia să sufere El pe cruce! Măcar de ar putea să facă ceva pentru El, cât de puțin, pentru a-L ajuta! De ar putea să-I ușureze durerile cel puțin pentru o clipă! Dar nu putea face nimic, absolut nimic.

Din când în când privea în sus, spre fața Lui trasă și îndurerată. Odată i se păruse că i-a zâmbit. Da! El încerca să-i vorbească. Încordată, ea prinse cuvintele șoptite: "Femeie, iată fiul tău!"

Apoi, El își întoarse privirea către Ioan, credinciosul Său ucenic, care stătea alături de ea. "Iată mama ta!" spuse El.

Au mai fost vreodată rostite cuvinte mai frumoase de pe buzele unui muribund? O, minunat, minunat Isus! În ultimele Sale clipe, El se gândește la mama Sa.

Prea istovit, prea chinuit de dureri pentru a spune mai mult decât aceste cuvinte, el a spus totuși destul pentru ca amândoi să-L înțeleagă. Era ca și cum ar fi spus: "Dragă Ioane, te rog, gândește-te la mama. Ai grijă de ea - pentru Mine - când Eu nu voi mai fi".

"Și, din ceasul acela, ucenicul a luat-o la el acasă"(Ioan 19,27), - o bunăvoință pe care Isus desigur că o va răsplăti de zeci de mii de ori în acea Împărăție a cerurilor, când îi va răsplăti pe ai Săi.

Îți iubești și tu astfel mama? Dacă ai fi la mare strâmtorare, ar fi și ultimul tău gând pentru ea și pentru buna ei stare? Sper că da.

Probabil că nu vei trece niciodată prin momente atât de groaznice ca Isus și nu va trebui s-o părăsești pe mama ta ca altcineva să trebuiască s-o iubească și să-i poarte de grijă; dar zi cu zi poți să te gândești la ea cu aceeași dragoste și afecțiune. Poți să-ți reamintești că trebuie să fii bun cu ea, atent și iubitor, ajutând-o în toate ocaziile cum poți mai bine. Dacă ar fi plecată de acasă, pentru câțeva vreme, poți să te gândești la ea scriindu-i o scrisoare iubitoare și afectuoasă.

Dacă ar avea dureri de cap, câteodată, poți să te gândești la ea fiind tăcut și liniștit, ca să n-o deranjezi și mai rău.

Dacă ar fi foarte obosită, într-o dimineață, poți să te gândești la ea ducându-i la pat micul dejun.

Dacă ar fi bolnavă o zi sau două, poți să te gândești la ea aducându-i câteva flori sau poate ceva special ce i-ar place să mănânce.

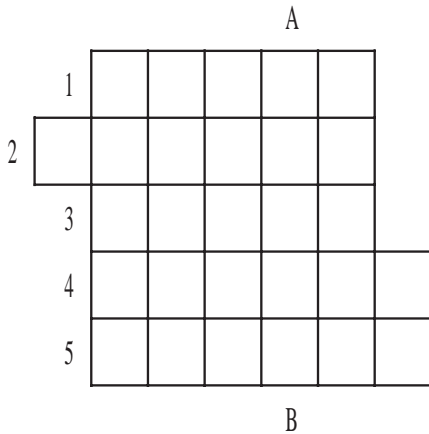
Către fiecare băiat și fiecare fată din lume se adresează aceste cuvinte ale lui Isus: "Te rog, gândește-te la mama!"

Surpriza nr.1

REBUSREBUS***

Pe verticala A - B veți afla numele omului ales de Dumnezeu ca să conducă pe israeliți spre țara făgăduită prin pustie.

- 1) Numele femeii ce a avut doi copii și i-au murit amândoi.
- 2) Primul copil al lui Naomi.
- 3) Fiul lui Iacov.
- 4) Cel mai puternic om.
- 5) Împărăteasă aleasă de împăratul Ahașveroș.

de Stan Maria, 10 ani, Săpânța

Completează codul de mai jos și vei afla un lucru minunat pe care ni-l oferă Dumnezeu.

- 1 = U
- 2 = M
- 3 = L
- 4 = I
- 5 = N
- 6 = E
- 7 = B
- 8 = S
- 9 = T
- 10 = Ș

$\overline{4} \quad \overline{8} \quad \overline{1} \quad \overline{8}$

$\overline{5} \quad \overline{6}$

$\overline{4} \quad \overline{1} \quad \overline{7} \quad \overline{6} \quad \overline{10} \quad \overline{9} \quad \overline{6}$

$\overline{2} \quad \overline{1} \quad \overline{3} \quad \overline{9}$

de Alexandra Mihăilescu, 10 ani, Slobozia

Fructe și vegetale uriașe

UN CUVÂNT DIN PARTEA CREATORULUI: "Între apostoli s-a iscat o ceartă ca să știe care din ei avea să fie socotit ca cel mai mare?" Luca 22,24

Când ucenicii lui Isus s-au certat care să fie mai mare, ei s-au purtat ca niște copii răi. Oare nu facem și noi la fel în multe feluri? De exemplu, ce zici de recordurile pe care în permanență oamenii încearcă să le doboare, pentru ca să ajungă în Cartea Recordurilor?

S-ar putea ca ție personal să nu ți se pară cine știe ce mare lucru să cultivi cel mai mare bostan din lume, dar înscrierea numelui în cartea recordurilor a devenit pentru unii oameni o răsplată pe care o consideră cu cea mai mare seriozitate. Unii încrucișează soiurile de fructe sau legume folosind regulile științifice pentru a obține exemplare tot mai mari, numai cu scopul doborârii recordului anterior.

Ce părere ai de un cartof de 3,15 Kg sau de o ceapă de 4,5 Kg? Aceste recorduri au fost atinse în Marea Britanie. Dar cartofii aceștia sunt realmente mici precum o ridiche de 12,6 varză de 55,8 Kg - culti- Dar recordurile de din lume - tot britanică - sfert de kilogram!). Cel Filipine și a cântărit 7,6 recordul mondial a fost comparativ cu legumele uriașe Kg, o rapiță de 21,6 Kg și o vate tot în Marea Britanie. fructe? Cea mai mare căpșună a cântărit 224 g (aproape un mai mare ananas a crescut în Kg. Lubenița care deține înregistrată în 1990, în Tennessee și a cântărit 117,9 Kg! Bostanul care deține recordul a crescut în New Jersey și a cântărit - incredibil - 367 Kg!

Oricât de uimitoare ar fi aceste recorduri, perseverența oamenilor care realizează recordurile este și mai de mirare. Ei înalță corturi ca să protejeze plantele. Unii dintre aspiranții la recorduri dorm și mănâncă săptămâni de-a rândul afară în câmp, pentru a-și păzi recolta de vandali sau hoți, care ar putea distruge sau fura obiectul premiului lor.

Ucenicii au vrut să fie importanți și au crezut că dacă vor fi cei mai mari, vor fi importanți, dar Isus le-a răspuns la întrebarea cine să fie cel mai mare astfel: "Oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să vă fie rob"(Matei 20,27).

de James & Priscilla Tucker

Necazuri în podul cu fân

de Arthur Maxwell

Maria locuia la o fermă din Texas împreună cu tatăl, mama și cei nouă frați și surori.

Ce familie! Și ce plăcut se mai jucau împreună! Aveau cai de călărit, vaci de muls, vițe și mânji de îngrijit și câini și pisici de jucat, așa că nu era nici un moment de plictiseală.

Uneori copiii intrau toți în podul cu fân și de acolo săreau jos pe o grămadă de paie. Urcau repede ca veverițele pe scară și de acolo buf!, jos neobosiți.

Odată, unul din băieți se lovi nu prea tare dar suficient pentru a-l face pe tata să le interzică să se mai joace acolo de teamă să nu se întâmple ceva mai rău. Le interzise cu desăvârșire să se mai joace acolo și când tata spunea ceva, toată lumea trebuia să asculte.

Cum vă puteți imagina, copiilor nu le-a plăcut deloc hotărârea, căci se jucau în podul cu fân de când se știau. Unii au fost chiar foarte supărați, mai ales Maria, o fetiță de zece ani. Nu înțelegea de ce nu mai are nimeni voie să sară doar pentru că un băiat s-a lovit puțin. Dar se supuse, așa cum au făcut toți ceilalți. Până într-o după amiază când au venit la ei câțiva musafiri cu copii cam de vârsta Mariei.

În timp ce părinții au intrat în casă să stea de vorbă, Maria și frații ei s-au împrietenit cu cele două fetițe musafiri.

Curând după aceea Maria le întrebă dacă n-ar vrea să viziteze ferma, iar ele răspunseră că da. Porniră împreună și unde credeți că s-au oprit? La marele grajd cu fân!

“Ce loc bun de jucat!” strigară fetele. E mult mai mare decât al nostru. Așa-i că vă distrați grozav sărind din pod?

“Da, zise Maria. Ne jucam înainte ca tata să ne interzică.”

“Ce-ar fi să sărim acum? ziseră musafirii. Ne vom distra de minune, iar părinții noștri nu se vor supăra”.

Maria și frații ei nu răspunseră nimic. Și ei doreau la fel de mult ca ceilalți să sară din pod, dar continuau să se gândească la ce le-a spus tata.

“Haideți!, strigară cele două fetițe în timp ce se urcau pe scară. De ce nu veniți?”

Maria le-a privit un timp și apoi le-a urmat. “Cred că nu se va întâmpla nimic, cel puțin astăzi!” își zise ea gândindu-se că o face doar pentru a mulțumi pe musafiri.

Așa că urcă și ea. Ceilalți copii o urmară și în curând toți săreau veseli din pod.

Apoi s-a întâmplat nenorocirea. Nu sunt prea sigur ce a făcut Maria, probabil că a alunecat, dar oricare a fost cauza, n-a sărit pe grămada de paie, ci pe podeaua tare și acolo a rămas nemișcată. Ceilalți copii au venit îngroziți spre locul unde zăcea Maria fără cunoștință.

Oricând ar fi alergat să-i spună tatei, dar acum nu îndrăzneau. Toți știau că fuseseră neascultători și le era teamă de ceea ce vor păți. În ce privește cele două vizitatoare, amândouă plângeau. “A fost numai vina noastră”, ziceau ele.

După un timp, doi băieți se hotărâră s-o ia pe Maria și s-o ducă în casă. O ridicară și o scoaseră pe ușa magaziei când Maria se trezi.

“Nu mă duceți în casă! strigă ea. Tata va fi supărat! Vă rog să nu-i spuneți tatei!”

Au ajutat-o să stea pe picioare, dar era foarte amețită. Începu să plângă și să-i roage pe toți să țină secret, iar ei o asigurară de discreția lor.

Tata și mama nu au știut nimic, până după câțiva ani buni.

Uneori tata și mama se întrebau ce s-a întâmplat cu Maria. Era o fată schimbată, atât de deosebită de fata care fusese înainte de cea după amiază groznică. Uneori se plângea de dureri de cap și întotdeauna era obosită. Cât de mult suferea. Au dus-o mereu la doctor și i-au dat medicamente de toate felurile, dar nici unul nu i-a făcut vreun bine. Și pentru că îi era tot mai rău, doctorul s-a hotărât să-i facă o examinare completă cu raze X. Astfel a descoperit fractura și bineînțeles adevărul a ieșit la iveală.

Maria a trebuit să sufere o operație grea, foarte scumpă pentru părinții ei, înainte ca să se facă bine. Și tot necazul datorită unei fapte de neascultare pe care i-a fost teamă s-o mărturisească.

Astăzi Maria a crescut și are și ea copii. Am întâlnit-o într-o zi și mi-a spus că adeseori povestește copiilor ei ce i s-a întâmplat când era mică pentru a-i învăța să asculte și să spună întotdeauna adevărul, fără să acopere faptele rele.